

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési díj:
Egy évre 8 frt
Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

Hirdeték díja:
Egy négyszer hasábozott garmonl
sor 5 kr. — Bélyegdíj mind a beig-
tatás után külön 30 kr.
Nyilttér soronkint 15 kr.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:
Bánóczy Ferencz.
Szerkesztési iroda: Kovácsutca 380. sz. Rudaaház.

Az előfizetési pénz k és kéziratok a szerkesztőséghez, — a
hirdetések s azok díjai a kiadó-hivatalba utasítandók:

Kiadó:
Ifj. Werfer Károly.

Kiadó-hivatal:
Füteleza 342. sz. a. a ferencziek egyháza mellett.

Előfizetési felhívás.

Lapunkra előfizetéseket még elfogadunk.

Előfizetési díj:

Julistól — december végeig 4 frt.
„ „ szeptember „ 2 frt.

A kiadó-hivatal.

Körütekintés vidéki gazdaszatunkban.

I.

Azon kérdésre, hogy szerencsés viszonyok között a mezei gazdálkodás terén már jó ideje előhaladt s bámulatos eredményeket előmutató egyes nemzetek dicséretes példái, miért igényelnek honunkban, különösen annak egyes részein oly hosszasan látszó időt, utánzás és követésre? számos egyéb okok közreműködésén kívül, a legáltalósbb feleletet ünnepelt hazánkfia *Eötvös József* következő jeles mondatában leljük. „Az emberi ész ellentétében halad, a társadalmi viszonyok kifejlődései pedig hasonlóak a természetéhez, mely, ha pillanatnyi megrázkódásokat tapasztalunk is, mindig csak egy bizonyos rendben s fokokint történik.“

A befolyás, melyet az eszmék társadalmi viszonyainkra kétségen kívül gyakorolnak, inkább csak abban áll, hogy általuk azon irány határozatik meg, melyben a kifejlődés, bár lassan — történni fog, s ki a történelmet tanulmányozza, meggyőződik, hogy revolutio (azaz a létező viszonyok tökéletes átalakulása) soha nem történik rövid idő alatt.

S ámbár e lassu kifejlődés és átalakulás könnyítésén és gyorsításán már honunkban is számos és jeles erők működnek közre; mindazonáltal a viszonyok és körülmények e tárgyban sajátságos sokoldalúságu, s különbözőségénél fogva — nézetem szerint — a gyengébb és szerényebb erőknél is, elegendő tér nyílik, hasznos közreműködésre.

Azon, fájdalom, szomorú tapasztalás, hogy mezei gazdaszatunkban az irodalmi erők közreműködésének gyakorlati eredménye, aránylag oly gyéren észlelhető, azt hiszem, leginkább annak róható fel, hogy számos e tárgyban megjelenő, még azon közleményekben is, melyek valódi értékkel bírnak, az általános minden körülmények között alkalmazható, és utánozható észleletek, a csupán egyes helyiségekhez kötöttek, ritkán különböznek el, — minek számos esetben természetes következménye: hogy az egyes ujtók egy pár sikertelen kísérlete képes egész vidékeket a gazdaszati irodalomtól jó időre elidegeníteni.

Az erők egyesítése, jelszava jelen korunknak. — És e minden tekintetben viszás — lehet mondani — természetellenes, mostoha alakulási korszakunkban, valamennyi tengődő, és vályudó szakmák között, talán egyikre sem olyan életkérdés, mint épen mezei gazdaszattal foglalkozó honfitársaimra, a kor ez intő szavát mielőbb megérteni s alkalmazásba venni. Előtünk áll e tekintetben, egyes megyék dicséretes buzgalma, leküzdhetlennek látszó akadályok közötti sikeres működése, s a rövid multban tett saját tapasztalatunk, mind megannyi delejtük, az előtünk eddigelé ismeretlen új téren, az eltévedés elleni óvszerekül, — semmi esetre sem feledkezve meg jövőre, az alakulhatás életrevalóságának ez idő szerinti legfőbb feltételéről.

Az előre bocsátottak után, tisztelt szerkesztő ur, becses felszólítása folytán, bátorságot veszek magamnak,

nehány évek folyama alatt e vidék gazdaszatában, saját és szomszédaim kísérleteiből merített nézeteimnek elsorolása és megismertetésére, — menten minden tudományos szinezettől, — annyival is inkább, miután közleményem könnyen idézhet elő e téren vitakozást és eszmecserét, — minek gyakorlati haszna kétségen kívüli és azt hiszem kívánatos.

Szentimrei Elek.

Hazai közügyek.

Az Ő Felsége legmagasabb látogatása alkalmából ébredt remények megvalósulásához már is közeledünk.

Ezt mutatják azon legfelsőbb intézkedések, melyek közzétételével Ő Felsége igen kedvesen lepte meg a nemzetet.

A hivatalos „Wiener Zei'ung“ esti lapja ugyanis junius 27-ki kelettel a következőt jelenti:

Ő cs. kir. apostoli Felsége legfelsőbb rokona Rainer főherceg Ő cs. kir. fenségének saját kérelmére hosszabb szabadságidőt adni s gróf Mensdorff-Pouilly-t a császári ház és a külügy miniszterét a ministertanács elnökségével ideiglenesen megbizni méltóztatott.

Ő Felsége továbbá gróf Zichy Hermann magyar kir. udv. kancellárt s gróf Nádasdy ministert kérelmükre az általuk viselt állástól kegyelmesen felmenteni méltóztatott és pedig az elsőt az államszolgálatban való további alkalmazhatás mellett, a másikat az általa tett kitünő szolgálattal való teljes elismerés kifejezésével.

Egyidejűleg Majláth György cs. kir. val. belső titkos tanácsos neveztetett ki magyar udv. főkancellárnak, ki ez új minőségében a szolgálati esküt már ma tette le Ő Felsége kezeibe.

Jól értesült körökben azt is bizonyosnak mondják, hogy báró *Sennyey Pál* Ő exlja a tárnoki méltóságra, *Pápay István* udv. tanácsos pedig a helytartótanács elnökévé fogna kinevezettni.

Továbbá a nádori méltóságra *József*, némelyek szerint *István* főherceg Ő fensége lenne kiszemelve.

A kancellaria kebelében, de különösen a megyei kormányzók között — mint a lapok írják — több rendbeli változások helyezettnek kilátásba; a gróf *Zichy* kancellársága alatt javaslatba hozott 19 főispán kinevezetéséről pedig — jelenleg — természetesen szó sem lehet.

Mint fontos eseményt közöljük azt is: hogy a három cancellária, magyar, erdélyi, horvát egyesítettének.

A láthatár hosszú boru után derülni kezd, s bizton remélhetjük, hogy a nemzetnek egyedül Ő Felségében helyzett bizalma nem sokára meghozandja — a jobb jövőt.

Történelmi vázlatok a kassai sz. Erzsébet egyház koráról.*)

A középkorban alkotott hazai emlékeink kora, azok alapítói és építései nagyobb részint ismeretlenek. Ily körülmények közé sorolható a kassai gót-stylu szent Erzsébet egyház is, melynek kora eddig történelmünkönél különbéleképen volt följegyezve. Azok közül némelyek az egyházat a XIV-dik század első negyedének utolsó éveire, mások ugyanazon század első felének végére te-

*) Hely szüke miatt a kulföket itt azért nem idézem, mivel a sz. Mihály és sz. Erzsébet gót-stylu egyházakról egy külön monographia jelenend meg, melyben a források, ugy az eddig ismeretlen okmányok is közölni fognak.
T. J.

szik, míg ellenben akadnak olyanok is, kik véleményeik kel még későbbi korba is lépnek. E téves állítások a mult században és a jelennek első felében nagyon divatoztak; de az 1846-dik évben felderített eredeti okiratok nyomán végképen megezáfoltattak; mert azokból csakis az világlik ki, hogy a kassai sz. Erzsébet egyház nem a XIV-dik, hanem a XIII. századból veszi eredetét.

A XIX-dik század második felében állott be azon valóban kedvező korszak, melyben a téves állítások végkép elenyésznek, mert itten már nemcsak az egyház koráról, hanem annak építésére kinyert engedélyről, valamint az alapkő letételének idejéről, sőt már a tervező építészről is szólhatunk.

Városunkban maiglan is fennálló páratlan hazai műemlék, a sz. Erzsébet egyház építésére az engedélyt *Farkas* sárospataki — mint az Árpád-házi hercegnő születéshelyéről elnevezett — gróf, *Aba* nemzetségéből származó *Dáviddal IV. Béla* magyar királytól 1244-ben eszközölte ki azon szolgálatért, melyet a két honfi sz. Erzsébet eljegyzésének küldöttségében kiérdemelt, mindketten Turingiába járván, hol Erzsébetünk jegyese *Lajos* herceg lakott.

A kassai polgárok és vendégek (hospites de Cassa) *Farkas* és *Dáviddal* együtt felkeresték a *honnecourt-i Villard* francia építész, kivel Erzsébet a cambrai egyház építésénél összeköttetésben állott; mert *Villard* építette azon egyház chorusát, melynek létesítéséhez szentünk életében (1220—1231) tetemes költséggel járult. *Villard* nem rég felfedezett albumában arról szól, hogy Magyarországon több ideig tartózkodott, midőn Trier egyházánál (1227—1244) dolgozott. Mindezt megerősíti azon körülmény is, hogy amint a kassai sz. Erzsébet egyház alapköve 1245-ben letétele, a kassai polgárok első polgári nagy pecsétjükbe sz. Erzsébetet életnagyságában, a mint az a balkezében tartó pénzzacsokból jobb kezével a szegényeknek alamizsnát osztogat, ily körirattal: „St. Elisabeth Sigillum Civium de Cassa“ vésették ki.

Ily hiteles adatok, nemcsak hogy tisztán előadják azon kort, melyből egyházunk származik; hanem megsemmisítik azon álérvet, melyek a nyomtatásban megjelent művekbe, s itt-ott ezek nyomán összeállított kéziratokba is átmentek.

Tutkó József.

A szikszói éjjeli esata.*)

1588. év október 8—9 re.

KORPONAY JÁNOS - tól.

Sinán budai pasa, a török porta alatti helyiségeket kettős adóval is sanyargatta, természetes, hogy illetén parancsának, a magyar határ várak közelében fekvő helyiségek ellenszegültek, így járt a többi közt *Szikszó* mezővárosa is, *Kassáról*, *Tokajból* és *Szendrőlől* érkező segélyre bizakodván.

Sinán a szikszóiak ellenszegülésére dühbe jövé, *Kara-Ali-Beg Székes-fejérvári* pasa vezérsege alá rendelte *Vác*, *Szécsén* és *Füle* vára őrségeit is, melyek összesen 70 lófark és zászló aljat tevének ki, némelyek szerint 12-, mások után 16000 emberrel, 4 sugár ágyúval (*Feld Schlange*) és a szekerek rengetegével, melyeken a rablott holmik valának Budára szállítandók.

A török had *Füle* vára alatt gyült össze, és elsőben is *Putnok* várát kerítette be, de azt a várórség vitéz ellenállása miatt be nem vehette, innen elvonulva *Szent-*

*) *Villard* szavai, emlékkönyvében így hangzanak: „jestoie mandes en la Terre de hongrie quant io le portais par co lamai io miex.“

*) Mutatvány *Abaujmege* történetéből.

Péternél kelt a Sajón át, ahonnan Szikszó érkező, azt rabolni kezdte.

A szikszóiak eleve értesítve a török céljáról, a lakosság nagy része a mezővárost elhagyta, de a fegyverfogható nép a fallal és árokkal körül kerített reformatus egyház udvarba sereglett, és a rablással elfoglalt török hadakban a Rüssel Claudius kassai és Rákóczy Zsigmond egri várparancsnok által megígért segéd seregek megérkezte az egyház udvarából és magas tornyából biztos lövésekkel nagy kárt okoztak, miglen este felé a nép örömrivalgásai közt sebesen közeledtek a magyar lobogók.

Két csapatban tártul előre Rákóczy Zsigmond egri várparancsnok, Balázsdiák és Bárczy János kapitányai. — Serényi Mihály Kassától. — Szendrői Rottaler János és Raibicz Albert. Homonnától végre Drugh István zempléni főispán. Összesen 2559 ember, közöttük körülbelül 500 német vadász és vértés.

A magyar haderő megpillantására Kara-Ali-Bég felhagyott az egyház kerítés táborlatával, tüzet dobott az egyház födelére és a mezővárost felgyújtatta, azután pedig a szikszói patakban Bársonyosba szakadásánál, új hold formájába csatarendbe feltett, és a sereg hátulját szekér várral erősíté meg.

Kara-Ali-Bég még első rendet batoritá, mikor már Rákóczy támadót fuvatott, s a midőn a harcokt megzendült, mind két fél összevágott és 10 óra tájban az égő mező város világitá az éji csatamezőt.

(Folyt. köv.)

LEVELEZÉS.

Sárosból. Eperjes, 1865. június 27. Tegnap tartott a collegiumi pártfogóság évi nagygyűlése t. Bónó József mint vidéki és t. Joob Vendel, mint helybeli felügyelő urak elnöke alatt. Ily nagygyűlést végighallgatni valóban érdekes, már csak azért is, mert megnyitásával az elnök röviden elősorolja mindazon jelentékenyebb eseményt és határozatot, mely az évenként szükségelt 6-7 iskolai gyűlésben felmerült és hozatott. Minden collegiumi hivatalnok rövid kimutatást ad (legálább ezután) az elnök kezébe arról, mennyiben változott, fogyott vagy gyarapodott a gondja alatt levő intézet, gyűjtemény stb. p. o. tápintézet, muzeum, könyvtár, pénztár. Örömmel értesültünk ezuttal, hogy a collegiumi alapítójának, mostoha viszonyaink dacára is 5179 forinttal gyarapodott s így jelenleg kevés hián 74,000 forint tesz. Jelentékeny adománygyűjtés gyarapította a collegiumi theol. könyvtárát — amelyt most rendeznek — t. Ujházy Albert ur, ki azon egykor nagyértékű (50-60 Rfnt.) kemény diszkutésú egyházi könyvekből, melyek a reformatio alapját képezik, 25 darabot ajándékozott a collegiumnak. Ez azonban már csupán maradványa a családi könyvtárnak, melyet az orosz rablókatonák elpusztítottak. Némi lyik a mohácsi vész éveiben nyomtatott és teljesen ép, nem is szennyes.

A pártfogósági nagygyűlés azon választmányt, melyet két év előtt a collegium kiépítését eszközözendő „bazar” ügy kezelésével megbízott, miután a kiépítés a „bazar” kisorsolása által létesítették, a kisorsolás ügyé-

ben feltették bizalommal megbízta. A sorsjegyek kiállítását végezték Heckenast Gusztáv ur kérésére meg; a sorsjegyek száma 60,000. Főnyeremény lesz 50 frttól 1000-ig hatvan, melléknyeremény, ezen főnyereményekkel együtt 3000, mire nézve — hogy a közönség kellően kielégíttessék, a mennyiben a „bazar”-ból nem lehet minden nyereményt kiállítani, az a coll. muzeumából s más gyűjteményeiből fog kiállítani.

Szintén tegnap tartott Bónó-Jeszenszky Riza urholgy ő nsga elnöke alatt Sáros megye jótékony nőegylete első évi választmányi ülése. Főtárgy volt, hogy: adjanak-e és minő munkákat az árváknak? A határozat természetesen az lön, hogy adjanak — mert a munkátlanság minden gonosznak magva — és találtak is munkát, mely azok értelmének s ügyességének megfelel.

Bevégzetlenül az ev. collegium szigorlati, szintén tegnap tartott 20 kr. bementi díj mellett a gymnasiumi tanuló ifjuság nagy gymnasticai előadása. Meggyőződünk itt ujjolag ama régi állításról, hogy az emberi test és lélek a gyermekkorban (és csupán a gyermekkorban) oly hajlékony, miszerint csak ekkor kell és lehet alapidomítását czélszerűen eszközölnünk. — Roth tanár ur általános elismerést, és az ügyesb fiuk némelyike némi kis ösztöndíjt (2-3 Rt.) nyert. Nézőközönség azonban kevés volt, mert az ég pár hét óta rendesen borus, a közönség pedig — kivált a női közönség, mely magával vonná a közönség nem szép részét is, nagyon félti ruháit az esőtől, annyivalinkább, mert azt véli, hogy közhelyeken csupán diszítőzőkben jelenhet meg; pedig ebben bizony eszatlakozik, mert mi igen szívesen láttuk volna őket esőmentes felső ruhákban is, mert hiszen ez által épen részvétüket láttuk volna igazolva; és régóta nem tartozunk azok közé, kik a helbecs mérlegelését nem értve, ruhái értéke szerint becsülik meg: ki mennyit ér?

Dalárdánk a fővárosi nagy zeneünnepelethez 8 tagot választván ki, ezek uti költségének némi részbeni fedezése végett, tegnappelöttre egy közönséges előadást rendezett a Szirmai-féle kertben. Azonban a borus ezt is elrontotta: az eső esett s az ünnepély a hó végére halasztatik, midőn pedig már az ifjuság eltávoztandó...

Általában Eperjesen most nagyon kevés jó zenét hallunk. Azon családok, melyek a zeneművészet pártolásában s gyakorlatában, megynkre nézve oly buzgólkodó tagok, mint Pestmegyére nézve a Fáy-ak, ritkán szerencsétlenik jelenlétükkel kis öreg városunkat. Így a Semsey, Piller, Szivcsényi stb. családok és Grubicz Ilka k. a., kinek jövőjéhez jogosan eszatlakozhatunk a téren legszebb reményeinket, nem hallatják többé kedves jätékukat azon számos jótékony czélokra, melyeknek városi közönségünk igen is bővében van, falus s furdőben időznek, vagy oda készűnek mint ez utóbbi jeles fiatal tehetség is (ha jól értesültem Bártfára, hol azonban ugy hiszem, szintén kedvező lég leend a szellemi tökélyek fejlesztésére és realizálására). Na de — a téli viharok talán majd közelebb terelik őket a megye eme központjához, mely hogy a megyei szellemi és anyagi közlekedésre nézve épen nem kevesebb, mint p. o. Párizs Franciaországra nézve — meggyőződhetik a t. olvasóközönség, ha felgondolja, mennyi mindenféle egylet, intézet, törvénykezési testület létezik itt — és látja hogy a vasuti kombinációkból a magas ministerium még akkor sem felejtí ki Eperjest, midőn a különben erőlyes városi hatóságának nincs módjában Bécsbe küldöttségeket meneszteni, vagy ott drága ügynököket tartani.

Ohajtandó, hogy néhány év múlva mi is elmondhassuk Eperjesre nézve, mit a francziák Párizsra szok-

nak mondani: „Városunk minél inkább öreg, annál gyorsabban fiatalodik meg” t. i. új építkezések s a tevékenység felfokozódása által.

Unghból. Unghvár, Péter Pál napján. (Ujdon-ságok, melyekben a mostoha időjárás játsza a főszerepet.) Ugy látszik, minden mostoha időjárás dacára, a vigság állandóvá akar lenni nálunk, mint az eső. A vadaskerti bérlő vasár- és ünneppalokan adja a bált nyakra-főre az infima plebs számára, mi nálunk annyit tesz, mint megvesztegetett erkölcsű nöcseléség, melyről nem sokára bővebben fogok szólni, mert valóban méltó tárgy egy levelező mérges muzsájához.

A mai szobranci bála már rohogott el egy pár kocsi, rakva férfiakkal, kiket sem eső, sem menykő vissza nem rettenthet a közző előmozdításától, mind ennek dacára sem mernék annak sem valami nagy sikert jósolni, mert a mint mondom, sötét felhők húzódnak át fölöttünk, melyek kényök-kedvökre hintik alá nem hivesítő, hanem hidegítő árjaikat. Remélni sem merünk már jobb időt. Hát még hort hogyan várhatnánk jobbat a tavalyinál. Karcos, reszelő, elkésesítő lélek, nehogy e zord időnek hazai közügyeink menetére is káros befolyása legyen.

Jövő hó 6-án a Szobrácson una kozó debreczeni zenekar Balázs K. vezetése alatt ismét meg fog bennünket látogatni, mikor ismét a savanyu vizi helyiségekben fül nem hallotta, szem nem látta ujdonat új zeneművekkel készűl magával ragadni a mi műértő éržekeinket. — Szegények, azokat is a rosz idő veri!

Ugyancsak jövő hónapban kezdi meg Kocsisovszky szintársulata előadásait a Korona vendéglő udvarán épített szinkörben. Kivánom, nehogy a baloldala tett építmeny baljósatavá válják rájuk nézve, ilyen időjárás, ha valamire, főleg egy szinkörre szokott rontólag hatni.

Az unghvári főgymnásiumban az írásbeli érettségi vizsgálatok július 12., 13. és 14-én a szóbeliek 25., 26. és 27-én lesznek. A többi félévi vizsgálatok: július 10-én a vallásból, jul. 17-től kezdve a többi tantárgyból egész a hónap végeig. — Mondanám még, hogy a szülők, felügyelők stb. tanügybarátok szívesen látandó vendégek lesznek, de minek? nem szűret ez, nem is aratás!

Hát emittetlenül hagyjam-e a nagy piaczon felállított és minden délután rémitő mozgásba hozott Ördög-motólat, vagy ördög-szekeket (Ringelspiel). Hát nem igaz-e az a példabeszéd, hogy a csapás szával szokott járni? Eljött ez is, ki tudja honnan, hogy egy kicsit megkocsikáztassa, meglovagoltassa olesó pénzürt mindazon egyszerű igényű halandót, kinek módja sem volna más-kép az urizálást csak megzilelni is!

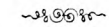
De még ez sem elég! Az eddigi tántorithatlan fotografunkhoz (Klein) jött egy másik (London), emelven magának egy műtermet a sétateren, és most kellen működnek Unghvár szépségeinek halhatatlanításán!

A „Koronában” székelő tyukszemészől nem szölok semmit, szölojanak erről azok, kiknek nagyobb bizalom van ő hozzá, mint én hozzáim, ki (mellelesleg mondva) mindazon orvosi tudományomat, a mi kevéssel bátran dicsekedhetem, enmagamon tanultam, ilyen a tyukszemészet, melyben gyökeres gyógyításokat mutathatok fel. — Adjon Isten jó időt!

Ujdonságok.

* A kassai kath. főgymnásiumban az érettségi írásbeli vizsgálatok jul. 5., 7- és 8-kán, a szóbeliek pe- 17- és 18-án fognak megtartatni. — A nyilvános félévi

TÁRCSA.

Választás.

Ha én arany lepke volnék,
A rózsára nem szállanék:
Takaros szép virágleány!
De olyan vad, mindig pirul!
És mily durczás! ha hozzá nyulsz,
Gombostövel a végig szúr.

Ha én arany lepke volnék,
Gyöngyvirágra sem szállanék:
Tündöklő szép fehér, — igaz! —
De az oly lyányt hogy kedveljem,
Kinek akkor sem szökik vér
Arczába, ha megölelem!

Ha én arany lepke volnék,
A szegfűre sem szállanék:
A harmat könyétől ázik
Reggel, estve a kebele,
Reggel is sír! estve is sír! —
Csak váltson más, gyűrűt vele!

Ha én arany lepke volnék,
Estikére sem szállanék:
Hej, gonosz csont az estike!
Nappal oly zárt, szenteskedő!

De a fátyolt mint dobja le
Tárt kebléről, az est ha jó!

Ha én arany lepke volnék
Csak a mirtusra szállanék:
Büvös tündér! szerelme, s zöld
Ifjusága nem hervadó!
Hej! ha földi lyánkák közt ily
Tündér volna található!

Szemere Miklós.

Riadó Fábíusz házassága.

K o p o t t g e n r e - k é p, u j r a m á z o l v a.

Irta: MAJOR BÉLA.

Ott, a terített asztal mellett, de nem a zöld mellett, hanem a fehér mellett — szeretett ülni Riadó Fábíusz.

„Erkölcstelen kornak volt gyermeke.” Az ő idejében nem mutogattak más zöld asztalt a publikumnak, mint a billiárdasztalokat a kávéházakban. Az azok körül való studiumot szerencsésen ki is merítette, s midőn mint végzett jogász, a ki a cenzurát csak azért nem tette le, mert nem akarta (el kell hinnünk, mert ő mondja,) haza került, megtették otthon előbb fizetéstelen, aztán fizetéses megyei irnoknak, mely reményteljes állapotában vele találkozni szerencsénk van.

Szorgalmasan „hegyezte tollait,” fogyasztotta a veres írónt és csinált rubrikákat és szedte fel a hónap közepén szerény fizetését. Hivatalában meg voltak vele elégedve, csendes, hidegvérű és alázatos irnoknak lát-

szott, s biztos kilátást nyújtott, hogy a milyen pontos „kis szeg” mostan, épen olyan „nagy szeg”, vagy épen „kerék,” sőt „henger” lesz idővel, az államigazgatás nagyszerű gépezetében. (Ez az eszme különben Balázs Sándoré.)

Hanem ez csak addig tartott, míg a hivatalos óra; vele együtt csendes, hidegvérű és alázatos viselete is megszűnt. Önérzet dagasztá kebelét, s egészen más (szerinte magasztosabb és honboldogítóbb) czélokból hegyezte tollait. Még neve is megváltozott, mihelyt az irodaórának vége volt.

Különbön Hóresök Jánosnak hitták; hanem csak az aktákon s legfőlebb néhány nyugtán szerepelt. Máskor mindig azon fellengős nevet használta, melyet fent odabiggyesztettünk. Mert akkor nem volt reményteljes megyei irnok többé, hanem még reményteljesebb poéta s az irodalmi tekintély netovábbján álló vidéki levelező, a kitől rotlegtek tánczvigalmik, hangversenyek és mükedvelői előadások rendezői és a kinek kedvét keresték.

Az irodában szolga volt, szelid és engedelmös; midőn onnan kilépett, ur lett, zsarnok és félelmes. (Ezt saját maga mondá.)

Hosszas volna előadni, mily pházisokon ment keresztül Fábíusz ur (tartsuk meg e nevet; ő ugy szereti!) mig poéta és vidéki levelező lön; hány praenu meránst kellett addig fognia, mig neve valamely zöld vagy skarlátzsinu borítékon a teljes hitel glóriájában ragyogott, s hányszor kellett a szerkesztőket „viszont szivesség-ről,” „szinte tiszteletről” biztositania. Az különben

vizsgálatok 10-én veszik kezdetüket, s vasárnapokat kivéve, ugyanazon hó 29-ig mindennap tartatnak.

* Kassán, augusztus 19-ére többen szándékoznak a fővárosba utazni, hogy az Akademia megnyitási ünnepélyén jelen legyenek; a tiszai vasúttársulat igazgatósága azon esetre, ha 40 jelentkező akad, késznek nyilatkozott a szállítást oda és vissza félárért eszközölni. Reméljük, hogy ezen kedvező alkalmat számosan fogják felhasználni, s az utazók száma bizonyosan megüli a negyvenet. Szerkesztőségünk a jelentkezőket szívesen feljegyezi s kellő felvilágosítással is szolgál.

* A jótékonykedelmi műkedvelői előadásokat ismét emlegetik. Valóban igen kívánatos volna, hogy ne csak emlegetnek, hanem tetteleg is hozzá járulnának azok, kik elegendő hivatást éreznek magokban. A tegnapi hangversenyben igen szép erőlködtek köze, s azt hiszszük, hogy azon tisztelt hölgyek és urak, kik már is bebizonyították azt, hogy a jó ügyért lelkesülni tudnak, nem fognának vonakodni a műkedvelői előadásokbani részvételtől sem. — A kavcsányi leégettek s más szent célokat minden hazafitól s emberbaráttól méltán megvárhatnak egy kis áldozatot. Tehát előre!

* Kassán a legmagasabb polczon álló hivatalnok, t. i. az öreg székesegyház toronyőre Szopko Sebestyén 80 éves korában meghalt.

* A kassai polgári lövőklubban június hó 29-én legjobb lövést tettek: Prachar Lipót, Reisinger Rupert és Stadler Sándor.

* A hegyaljai vasút elönmunkálataival megbízott mérnökök munkájukkal Tarcsától már Ujhelyig haladtak; innen Ladmacz és Petri helységeken át Ungvár felé tartanak.

Alsó-Mislyéről (Abauj) írják nekünk: „Vasárnap június 25-én az abaujmezei Zsebes helységben létező r. k. egyház, mely két év előtt leégett, ujonnan felépült, és új toronnyal, mely eddig hiányzott, ellátván, esinos új ollárával, és keresztelők sz. Jánost ábrázoló képével, harangok zugása és taraczkok durrogása között ünnepélyesen felszenteltvén, az Isten tiszteletére és az egyház védszentje ünnepére számosan megjelent hívek használatára ismét megnyitott. A szertartást ft. Knauth Frigyes kassai egyházkertületi esperes és Alsó-Mislyei plébános, a szentbeszédet nt. Takács György Koksó-Mindszenti segédlelkész, az istentiszteletet pedig nt. Tatay Imre bárczai plébános ur végé. Sajnos hogy az orgona ezen napig el nem készült, a nép-ének ennek kísérete nélkül történt. A nevezett egyház javára mélt. Zabozsiky László szepesi püspök ur 200 o. é. frtot, a ft. szepesi káptalan pedig az épületi fát és zsindelet díjmentesen befuvarozva nagylelkűen adományozni méltóztatott. — A szintén leégett r. k. iskolaház Zsebesen a népbulgalm által újból felépült, rövid idő múlva meg fog nyitanni. Ily lelkes és áldozatkész nép megérdemli,

hogy tettei a nyilvánosságra jussanak s közelismerést és méltánylást kiérdemeljenek.“

* Kassán és vidékén június hó 28-án virradóra ismét erős dérvolt.

* A S.-A.-Ujhely közelében levő „Kopaszka“ nevű hegy tetején évszázadok óta egy (mint némelyek állítják) kolostor falainak maradványa állott, melyről az a vidékbeli nép ajkán a legesodaszottabb regék forogtak. Ez a legközelebbi urnapi ünnepélyes körmenet alatt — mintegy az isteni szentség előtt szin'én meghajolni akarván — egészen leomlott. Ha ezen fal — mint a traditio tartja — csakugyan az ujhelyi vár egyik maradványa volt, úgy az már körülbelül 600 éves lehetett. Mert az itteni várról hazánk történelme már I. (Nagy) Lajos királynál is ekép emlékszik meg: „1351-ben Lajos táborát az akkoriban Halicsot meghódított Lithvánok ellen vezeté, s vezéroket Keistuttot meggyöztvén stb. egy lithvániai herceget vett magához kezessel és neki ajánlékozta S.-a.-Ujhely várát, mely alatt építeté a maig is fennálló várost, s ezen herceg Koriatovics Tódor volt. (Z. H.)

* Kassán a biztosítótársulatok főügynökei ismét szaporodtak. Legközelebb az erdélyi kölcsönös biztosító társulat igazgatósága állit fel egyet, melynek már csak azért is jósolhatunk szép jövőt: mert főügynökül Karsa Tamás megyei birtokos s köztisztviselőben álló lelkes hazafit sikerült megnyernie.

— Felhívás a vidéki színészekhez. Alólirttak tudatjuk a magyar színészet minden osztályú és nemű t. cz. tagjával, hogy mi a jövő téli szinidényre a györfvárosi színházat átvettük, s ottan f. é. október elsején szini előadásainkat megkezdjük. Ennélfogva felhívjuk ezennel mindazon dráma-, opera- és operettei tisztelt egyéneket, kik velünk a fentebbi naptól kezdve szerződésre lépni kívánnak, — s kik képesnek érzik magukat egy oly műértő művelt közönség előtt hivatásuknak megfelelni, — miszerint határozott szándékukat f. é. július 10-kig Rimaszombatra, azontúl pedig Losoncra küldendő bérmentes levelekben velünk tudatni sziveskedjenek. A kardalnokokat illetőleg a már operákban is betanultak és gyakorlottak a szerződletésre nézve előnnyel bírnak. Rimaszombat, június 24-én 1865.

Szabó József és Philippovich István.

Vegyes hírek.

* Helytartótanácsai körintézkedvény. Azon sajnos tapasztalások folytán, hogy a gyakori tüzesetek azon körülménynek tulajdoníthatók, hogy a rendőri szabályok nem kezeltetnek eléggé szigoruan, a nm. m. k. helytartótanács az ország valamennyi törvényhatóságához ismételve egy körintézkedvényt bocsátott ki, melyben a községi előljáróknak kötelességévé tételik oktatólag, s a hol szükséges kényszerítőleg is oda hatni, hogy a tűzrendőrség a he-

lyi viszonyokhoz képest állandóan meghonosíttassék, és szakadatlanul teljes szigorral kezeltesse, kiválólag pedig a vagyonbiztosítási hajlam a közönségben ébren tartassék. Ohajandó, hogy ezen üdvös intézkedésnek mielőbb sikere legyen.

* Mozgósított ügyvédi iroda. A „F. L.“ írja: Egy fővárosi ügyvéd, ki a jelen, minden üzletre nézve mostoha idős korban megunta már irodájában a cliensekre való hasztalan várakozást, azon eredeti ötletre jött, hogy ügyvédi irodáját mozgósítsa, azaz egy négy kerekű fabódét készített, melybe irodáját behelyezve, azzal a különböző városrészeket be fogja járni. Szóval, ha Mahomed nem megy a hegyhez, a hegy fog menni Mahomedhez, ha ugyan eredeti ötletének kivitelére a szükségeselt engedélyt meg fogja kapni.

* Selyeműzet Milanóban. A legújabb milánói tudósítások szerint az ottani selyeműzetben élénk forgalom állott elő és a selyem ára 2—3 frankkal emelkedett. Jó minőségű olasz selyem hiányában nagyon keresett az ázsiai fajtáju. Az idén várható selyemtermés iránt mindegyre kedvezőtlenebb tudósítások érkeznek.

— Tenger alatti távirtda Európa és Amerika közt. Londonból írják, hogy ha valami véletlen baj közbe nem jön, egy negyed év mulva már villany szállítja a híreket Amerikából Európába. E hó végén a nagy villanyhuzal készen lesz és a Great Eastern hajóra szállítják; július elején pedig megkezdik az Ozeán fenekére lebecsátását.

Egyveleg.

Föld- és tengeralatti erdők. A föld gyomrába temett köszentelepek az egykor annak fölcsinén volt erdőkről tanuskodnak; a rombolással fejlesztő korszakok egyszersmind a sirt is megnyiták ama kor növényei és állatai számára, így van aztán, hogy ott, hol egykor páma, cyprus és üditő fenyőerdők pompáztak, most a tenger sós habjai uralkodnak. A bányász kincsvágya veszélyt nem félve, utánamegy ez erdőknek, hogy korunk legesebesebb lovának — a gözmozdonynak — abrakot termeljen. Angolhonban már több helyt a tenger szine alá juto tak s nem egyszer történik, hogy midőn Eol fia annak hajkait felkorbaécsolják, az alatt dolgozó bányászok a felettük hánykódásban lévő tenger zugó moráját meghallva, munkájukat feledik s csaknem kétségbeesve iparkodnak a bánya szájához juthatni. Tengeralatti erdőkről tanuskodnak a hajósok hálóiával és horgonyaival kihuzott gyökerek és fatuskók, melyek csalhatlan jelét mutatják annak, hogy épen akkor szakítottak el a talajtól, melyen állottak; tanuskodnak arról a tengerek közelében csatorna és vasuti építések alkalmával több helyen fölfedezett hajdani erdőtérkek. A walesi hercegség déli részén a Neath folyó torkolatánál kelet felé számos tengeralatti erdő van, nem különben Cornwall angol grófságban egy földalatti erdőben a fák és tuskók ma is ott állanak, hol egykor nőttek; szarvasok agancsai, bikák koponyája és szarva, ággal, lombbal és felfával vegyesen találtaknak s az egykori erdő most agyag, tengeri iszap- és homokkal mélyen borítva; Angolhon e tengeralatti erdeiről következtethetni, hogy a britt szigetek s nyugoti Európa egykor süljedést szenvedtek

nem is tartozik ide. Láthatja a nyájas olvasó, hogy nem akarunk személyeskedésekbe bocsátkozni; még az idézett horitékszinekből is olyat választottunk, a milyen irodalmunkban nem szerepel, nehogy félreértessünk. Az eredmény, bármily küzdelmek után is, megvan, és Fabiusz ur poeta és vidéki levelező a javából (utóbbi tulajdonságára maga is többet adott, mint az elsöre, mert „beeses tudósításait“ a szerkesztők egypárszor megcsillagozták, a mi verseivel soha nem történt), s így folytathatjuk szerény elbeszélésünk czimének értelmében, hogy. . .

A terített fehér asztal mellett szeretett ülni Riadó Fabiusz, s erre legtöbb alkalma nyílt „t. Agárdi Filótás ur vendégszerető hajlékának élénk légkörében.“ (Mint a hogy egy vidéki levélben más vonatkozással saját maga kifejezé. Gondolom: házi bárlól vagy névnapról, vagy a főispán ünnepélyes megvendégeléséről volt szó.)

Ime itt van! már ismét előzményeket kell eszelelnünk. El kell mondanunk, hogyan jutott Riadó Fabiusz t. Agárdi Filótás ur vendégszerető házána ama légkörébe. Essünk át rajta röviden.

Egy időben (még akkor t. Agárdi Filótás ur új ember volt a kisvárosban) a fentérintett zöld vagy skarlát színű borítékon következő odavetett szavak voltak olvashatók: „a jótékony műkedvelői előadás jövedelme t. Agárdi Filótás ur, a nemesszív emberbarát, kitűnő hazafis minden szépnek, jónak, így az irodalomnak is buzgó pártfogója, önkényes adakozás utján 5 (egész) forinttal nagyobbítá, a miért fogadja a szükölködő emberiség forró háláját. A szegények szivből fakadt könyeit

látja az Ur, s a ki azokat letörölni segít stb.“ Aláírva: Riadó Fabiusz.

— Ki az a Riadó Fabiusz? kérdé nem csekély érdekekkel t. Agárdi Filótás ur, a ki öt ennyi közönség előtt szemtől-szembe így megdicsérelte!

A legelső, a kihez e kérdést intézte, neje volt, a ki nem tudott rá megfelelni. A második leánya volt, aki szintén nem tudott rá megfelelni. Akkor költöztek be a faluról, hol t. Agárdi Filótás ur számos éven át elismert gazdatiszt volt, mig most tisztességes vagyonával nyugalomba vonult.

— Ki az a Riadó Fabiusz? — kérdé harmadszor is t. Agárdi Filótás ur, s a harmadik kérdezett megfelelt n ki. Megfelelt volna a negyedik és ötödik és századik is, mert Riadó Fabiusz általánosán ismert egyéniség volt. Látszik, hogy t. Agárdi urék még csak nem régen költöztek be a faluról.

A külső egyéniség, a mint az utcán megmutatták nem volt t. Agárdi Filótás urra nézve visszatartó. Jó fiúnak látszott. A kaszinóban megszólította:

Jó estét öcsémuram. Maga irta azt a magasztalást én rólam az ujságba?

Ez egyenesen ki volt mondva. Fabiusz ur zavarba jött. Nem tudta, hogy meg vannak-e vele elégedve, vagy pirongatás lesz jutalma, a mint már egy pár ily kényes esetben volt. Az emberek egy része elfogult s nincs érzéke a nemes dicsvágy iránt, melynek az ujságba kiírás hizelegni szokott.

— É-é-n? dadogá.

T. Agárdi Filótás ur nem volt elfogult, s (ugy lát-

szik) volt is érzéke a nemes dicsvágy iránt, mert mosolygott, kezét nyujtá Fabiusznak, ki azt majdnem a lábával fogadta el nagy elragadtatásában, s azt mondá: — Csekélység volt. Mäskor többet teszünk. Köszönöm a figyelmet. Maga tehát rendesen szokott firkálni? A lyányom járta azt az asszonyi ujságot. No, no, hm, hm!

Ott aztán mindjárt megismerkedtek, minek vége az lett, hogy Fabiusz ur jövő vasárnapra (ha ugyan máshova eligerkezve nem volna) meg lön hiva — ebédre.

Fabiusz ur nem volt eligerkezve sehová; vasárnap pontosan megjelent, bemutatott a „feleségemnek“ és a „lyányomnak“, és igen izletesnek találta az ebédet.

A meghívás minden vasárnapra kiterjesztelt: Fabiusz ur soha sem volt máshová igérkezve, s így lön, hogy a vasárnap ebédeken t. Agárdi Filótás ur vendégszerető házána élénk légkörében rendes vendég lett, t. Agárdi Filótás ur pedig, valamint családjának tagjai együtt és névszerint ismeretesekké váltak az illető zöld és skarlát színű lapok bájos és mindenestre művelt olvasónői előtt, annyiszor emlegettetének bizonyos Riadó Fabiusznak általa, és megszerettetének, mert mindig magasztalólag emlegettetének. Nem volt azon köz- vagy magán jótékony ügy, mely körül t. Agárdi Filótás ur neve ne fényeskedett volna, megcsiszolva Riadó Fabiusz ragyogó stílusának varázsló ráspolya által, neje és leánya minden táncvizalomnak vagy majálisnak, báj, kecs vagy kellemben gazdag királynői voltak. Egy szóval: Agárdi urnak igen derék és boldog embernek kellett lennie, azt tudta minden olvasó, és ugy is volt.

(Folyt. köv.)

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, július 1-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	ft.	kr.	ft.	kr.
Buza köblönként	5	80	5	40
Kétszeres	4	80	—	—
Rozs	3	80	3	40
Tengeri	3	80	3	60
Arpa	2	40	2	20
Zab	1	90	1	80
Kása	7	60	7	20
Borsó	8	80	8	—
Lenese	8	60	7	60
Bab	8	40	7	20
Örlött dara	11	40	11	—
Tatárka	6	80	—	—
Burgonya	2	20	1	80
Aszuszilva	10	80	10	—
Szesz itczénként	—	17	—	17 1/2
Marhahus fontonként	—	15	—	—
Bornyhús	—	16	—	14
Sertéshús	—	20	—	19
Vaj itczénként	—	46	—	40
Zsir	—	40	—	38
Szalonna fontonként	—	40	—	36

Kassa, július 1-jén. Az idő nem akar tudni semmit a nyári évszokról, mindig hives napok járnak; az eső pár nap óta ritkább, de még sem szűnt meg egészen. A heti vásár élénk, s a rozsnak jó kelendősége van; a tengerinek emelkedettebb ára van, a többi étetneműek, kevés különbséggel a régi áron kelnek.

Eperjes, június 30-án. A mai hetivásáron következő piaci árak voltak feljegyezve: Buza köblönként 5-6 frt. Rozs 3 frt. 60-80. Arpa 2 frt. 90-3 frt. Zab 2 frt. 50-3 frt. Kukoricza 3 frt. 80-4 frt. 40. Szesz 30foku, abroncs alatt 23 kr.

Gálszécs, június 29. Buza köblönként 5 frt. 20 kr. Gabona 3 frt. 30 kr. Arpa 3 frt. 20 kr. Zab 2 frt. 10 kr. Tengeri 4 frt. Kása 8 frt. Széna mázsája 1 frt. Szalma 50 kr. Szesz itczéje 21 kr. Tojás 3 darab 4 kr. — A mi időjárásunkat illeti, nap-nap mellett esik az eső, reggeleinkint hideg, — tegnap szinte nem volt meleg, mégis száraz jég esett, de csakhamar záporosra változott, kár eddigelé még nincs bejelentve.

A selyemtenyészés Magyarországon. A magyar sz. korona országában, 5600 mérföldnyi területen az évenként termelni szokott selyem értéke félgyártmányi állapotban csak 50,000 frtra megy, pedig Magyarország, némely északi hegyes vármegyék kivételével, a selyemtenyészésre nagyon kedvező. Csak néhány helyen foglalkoznak dícséretes szorgalommal ezen iparággal, nevezetesen Baranya-, Tolna és Sopronmegye több helységeiben; némi lendületet kezd nyerni Aradban is. — Ha figyelembe vesszük a selyemtermelés azon sajátosságát, hogy szorosan a tenyésztésre alig igényel néhány hetes rövid időt, s ekkor is a közönséges mezei munkák háttérbe szorítása nélkül oly erőket foglalkoztat, melyek különben is gyümölcstelenül vesznek el, föltötte ohajtható, hogy ezen iparágat a nép tömegesen karolja fel. Azonban nagyobb szerű lendületet e téren csak a gazdasági egyetlek közvetlen buzdítása, példandása s utmutatása által remélhetünk, különösen szükséges az epres kertek ültetése. (A-d)

Sorshuzás.

Budán 1865 június 28-án: **45, 4, 83, 5, 67.**
Legközelebbi huzás július 8.

Bécsi börze június 30-ról.

5% Metallique	69.—
Nemzeti kölcson	74.—
Bankrészvény	798.—
Hitelintézeti részvény	177.70
Londoni	106.50
Ezüst	108.85
Arany	5.18

KÖZLEKEDÉS.

Vasuti menetrend 1865-ik évi május 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:

	reggel	délben	árjegyzék		
			I.	II.	III.
Kassa indulás	5 óra 21 p.	11 —			
Miskolcz	7 " 52 "	3 2	4.44	3.34	2.12
Tokaj	9 " 35 "	5 35	7.33	5.50	3.40
Nyiregyháza	10 " 34 "	7 25	8.84	6.66	4.23
Debreczen	12 " 12 "	10 29	11.30	8.52	5.42
Püsp. Lad.	1 " 45 "	12 56	13.57	10.22	6.52
Szolnok	4 " 44 "	4 43	17.35	13.05	8.41
Czegléd érkezés	5 " 41 "	5 54	18.86	14.19	9.06
Pest	8 " 37 "	8 45	22.81	17.15	11.04
Bécs	6 " — "	6 33	37.07	27.98	18.25

II. Bécs és Pestről Kassára felé:

Bécs indulás	8 óra — p. este
Pest	6 " 25 " reggel
Czegléd	9 " 27 " "
Szolnok	10 " 27 " "
Püsp. Lad.	1 " 26 " délután
Debreczen	3 " — " "
Nyiregyháza	4 " 28 " "
Tokaj	5 " 25 " este
Miskolcz	7 " 24 " "
Kassáérkezés	9 " 56 " "

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 12 óra 30 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor. Személybér 5 frt. 64.
Pestve, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor. Sz. bér 1 frt.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és Ungvárról Kassára: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.
Ungvárról Munkácsra: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.
Munkácsról Ungvárra: naponta 3 órakor délután.
Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárott Pollák Fülöp. — Munkácson: Tóth Károly.

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr.
" N.-Mihályig	1 " 50 "
" Gálszécsig	2 " — "
" Kassáig	4 " 50 "
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
" N.-Mihályig	3 " — "
" Szobránczig	4 " — "
" Ungvárig	4 " 50 "
Ungvárról Munkácsig vagy vissza	1 ft. 50 kr. o. é.

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton reggeli 6 órakor, vasárnap, délután 5 órakor.
Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggeli 6 órakor.
Menet-jegyzéke Munkácsról Beregszászig vagy vissza 1 ft. Felvételi-ügynökség Munkácson: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korcsmában: Guth József.

Hivatalos értesítő.

334. t. k. sz. 310(2)3

Árverési hirdetés.

Kassa szab. kir. város törvényszéke mint telekkönyvi hatóságnak f. évi juniushó 23-án 334. t. k. sz. alatt kelt végzése következtében ezennel közhírre tettetik, miszerint Ungar született Birkásy Mária, mint első férje Burger Farkastól származott kiskoru gyermekei gyámanya részére özvegy Davitko Anna és Davitko Jánostól 2300 frt. és járuléka erejéig bíróilag lefoglalt, a kassai 553. sz. telekjegyzőkönyvben 642. h. r. sz. alatti 5221 frt. 25 krra becsült majorságnak minden hozzá tartozékaival és a 97. sz. telekjegyzőkönyvben 104. h. r. és 227. ö. i. sz. mézárósczai ház, továbbá 1404., 2377., 4980., 5047., 5048. és 5273. h. r. sz. alatt beiktatott közárverés utján elárverezésére f. évi juniushó 31-dik napjának d. e. 10 órája első, f. évi augusztushó 31-ik napjának szintén d. e. 10 órája pedig, midőn t. i. a lezárt ingatlanságok becsáron alól is el fognak adatni, második árverési határidőül a városi telekkönyvhivatal helyiségében kitűzetik.

Az árverési feltételek a városi telekkönyvi hivatalban a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Kelt Kassán 1865. évi juniushó 24-én.

Klestinszky László,

törv. tan. mint kik. végrehajtó bír.

Magán hirdetések.

A zsegestói ásványvizet és gyógyfürdőjét ajánlja alólrta a t. cz. közönségnek, mint nemében páratlant, a fehércorság, szápadtság, hősámkimaradás, vérhány és minden ezekből kifejlett bajokban, valamint a méhgörsnemű női betegségekben is; gyökereken gyógyítja a lépkeményedéseket, aranyért, az emésztő-szerveket, üdült gyomorhurutot, köszvényt, szélhűdést és a bujaker minden nemcét, szaporítja az erőt, s a kiürült egyének erejét helyreállítja, az inakat megerősíti, a nők termékenységét előmozdítja, a fővényt feloldvasztja és kihajtja.

Igen kellemes íze végett a legkiválóbb magyar ásványvizekkel, borral íva is kiállja a versenyt, olcsósága által is ajánlkozik, mert 40 palaczkos láda helyben Zsegestón 4 o. é. frt., Kassán Schirger urnál 5 frt. 20 kr., Miskolczon Albert Edo urnál 5 frt. 60 kr.

A palaczkos ládák Kassán 1 frt. 60 krba — Miskolczon 1 frt. 40 krba visszafogadtatnak.

A megrendelések a legrövidebb idő alatt fognak teljesíteni.

Kelt Zsegestón 1865 júniusban.

Medvetzky Károly.

Épen most jelent meg és **WERFER KÁROLY** könyvkereskedésében Kassán, főutca 342. sz. a. kapható

A SZÉP MAJER.

Magánjelenet énekekkel.

Ára 10 kr. o. é.

A tiszta jövedelem fele része a kavecsányi leégettek felsegélésére ajánlatik.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

"HUNGARIA" biztosító bank.

A Pozsonyban alakult "HUNGARIA" biztosító bank alólrított vezérügynöksége ezennel köztudomásra teszi, hogy ezen hazai biztosító intézet működését már a tűzkár elleni biztosításokkal megkezdvén, a nagyérdemű közönségnek ezennel felajánlja szolgáltatást biztosítások eszközésére

tűzkárok ellen.

Ezen hazai új biztosító intézet az általa megállapított intézvényeknél fogva, a nagyérdemű közönséget minden lehető előnyökben részesítendő, — a netáni tűzkárokat, s a biztosított épületeken a segítség alkalmával történt rongálásokat pedig a károsulttal megállapodás után azonnal kifizetendi.

A társulat minden jelentékenyebb helyeken fő- és alügynökségek által képviseltetik, melyeknél kellő utasítások s nyomtatványok legszivesebben kiszolgáltattanak.

A "Hungaria biztosító bank"

vezérügynöksége Kassán

Fleischer és Megay.

A szépirás tükre a szép lelkeknek.

Csak egyedül **Werfer Károly** könyv-, mű- és hangjegyekereskedésében Kassán, felső Főutca 342. sz. a. a ferenczesek egyháza mellett, kapható:

MAGANOKTATÁS A SZÉPIRÁSBAN

Freiwirth L. szépirotól,

182 működő írástanítónak mestere. — Ára 1 frt. 5 kr. o. é.

Ugyanott kapható.

francia, rózsá, zöld, chamois és lilaszínű Damassé de luxe papirozt, a név kezdő betűinek ingyen dombornyomattal ellátott 100 drbnak ára 1 frt 80 kr., 100 darab nyolczadrét francia levélpapíros 100 darab levélborítókkal csak 1 frt, ugyszinte 100 darab látogatójegy dombornyomással 1 frt 20 kr., 100 db nyolczadrét levélpapír finom tokban, a név kezdő betűinek ingyen nyomtatással, 100 db borítókkal, 1 tuczet finom aczeltoll, 1 vonalzótt lap, 1 tolnyel, 1 rajzón, 1 darab spanyolviasznak és 1 üvegcse Alizarintintának ára összesen 1 frt 75 kr. o. ért.